

skal slutte med disse Bemærkninger i Haab om, at den højtærede Minister vil ved Behandlingen af denne Sag komme til samme Erkendelse her, at der maa tages Hensyn til alle Sider. Saa tror jeg Egnen vil faa den Jærnbane, som en Gang er vedtagen, og jeg tror, der vanskeligt vil blive Tale om andre Retninger, naar de forskellige Autoriteter skulle yde tilstrækkelige Tilskud dertil.

N. Nielsen: Det er kun, fordi Banerne under Nr. 24 og 25 ere blevne omtalte fra to Sider, at jeg har Lyft til at sige et Par Ord. Det er Banelinierne fra Vejle gennem Vejleaabalen til Vandel i Randbøl Sogn og fra Kolding til Egtved. Der tror jeg at have noget Kendskab til Landboernes Ønsker, og jeg tror, det ærede Medlem fra Kolding (Henriksen) har Ret i, at Kolding ikke egentlig er saa stærkt interesseret i og for sig i Banen og Vejle maaste heller ikke. De holde saa at sige hinanden i Skak paa lignende Maade som i sin Tid med Vejle—Gibebanen og Horsens—Tørringbanen; men paa den anden Side tror jeg, at begge Byer sætte nogen Pris paa at faa Banen ind til sig. Som det forelaa i Tjor, vilde en Bane fra Vejle over Egtved til Vandel særlig komme til at virke i visse Maader som en Robbane for et Opland, der gennem lange, lange Tider havde tilhørt Vejle, og det var ret naturligt, at man ikke syntes om det. Det forekommer mig, at som Linierne nu foreligge fra Landstinget, ere de meget mere tilfældige, og ramme i Virkeligheden meget mere det rette, saa jeg kan give Forslaget, saaledes som det foreligger for disse to Baners Vedkommende, min fulde Tilslutning. Det ærede Medlem fra Kolding (Henriksen) berørte tillige en Tanke, som dog maaste ogsaa var værd at fastholde, hvis der derved skulde være Ønsker fra flere Sider. Jeg tror navnlig, at hvordan end Byerne stille sig, ville dog Landboerne derude i stort Maal slutte sig til en Opfattelse af denne Art, hvis den i det hele taget gennemføres, den Opfattelse nemlig, at der blev en Forbindelse mellem disse to Baner. Det stiller sig derfor saaledes for mig, at som det nu foreligger, ere vel de rigtige Linier angivne; men jeg synes, at der dog kunde blive Tale om, som det ærede Medlem ytrede, at faa en Forbindelse, saaledes at det kunde blive muligt at gaa til begge Sider; men da jeg ikke rigtig kender Terrainforholdene derude og saaledes ikke ved, om det let vil kunne gøres, vil jeg derfor blot forbeholde mig at virke for, at det bliver gennemført i den Skikkelse, hvori det

nu foreligger, medens jeg paa den anden Side staar velvilligt over for og kan slutte mig til Tanken om en Forbindelse, for saa vidt den viser sig naturlig og let at gennemføre. Jeg tror derfor, at man hellere maa se nu at gennemføre den foreliggende Linie og saa afvente, om der med Tiden kan bringes en saadan Forbindelse i Stand. Efter min Mening ere Landboerne derude tilfredse med denne første Linies Gennemførelse, saaledes som den nu er foreslaet, og de vilde blive yderligere tilfredsstillede, hvis de ogsaa kunde faa den omtalte Forbindelse; thi den Tilslutning, der oprindeligt har været til Koldinglinien, skriver sig fra, at en stor Del af disse Landboere derude troede ikke at kunne komme til Vejle; de vilde helst til Vejle, til hvis Opland de naturligt høre, og det var kun under den Forudsætning, at de ikke kunde komme til Vejle, at de gav en saa stærk Tilslutning til en Koldinglinie.

Formanden (Høgshøj): Folketingsmanden for Bornholm Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. J. Jensen: Jeg skal ikke følge min ærede Kollega for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), naar han i den Grad gik i Entelthederne i sin Omtale af Forholdene, at han gav sig til at ville bestemme, hvad Sindelag de enkelte Underkrivere havde haft den Gang, de underskrev; men naar han omtalte, at det væsentligste derved skulde være det, at det østbornholmske Dampstibsselskab skulde komme til at lide Tab, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det er ikke det alene, det drejer sig om; hvis der ikke var andre, der led noget ved, at det østbornholmske Dampstibsselskab gik til Grunde, var det en anden Sag; men det er ikke Selskabet, det drejer sig om, men om den Befolkning, som bor paa den Route, og som vil lide betydelig Skade derved. Det er noget andet, og naar min ærede Kollega saa stærkt beklagede, at denne Befolkning vilde sætte sig derimod, skønt den ikke skulde betale noget dertil og derfor sagtens vilde kunne gaa med dertil, vil jeg dog gøre opmærksom paa den anden Side af Sagen, som ogsaa bør tages i Betragtning, og det er den, at naar over Halvdelen af Befolkningen kommer til at lide betydeligt Tab derved, naaget de ikke skulle give noget Tilskud, er det dog ogsaa Forhold, som bør tages i Betragtning. Man kan jo godt lide noget ved saadanne Forhold, selv om man ikke personlig skal yde noget dertil, og det er det, som i dette Tilfælde kommer til at foreligge, og jeg har